

РЕШЕНИЕ

№ 4365

гр. София, 30.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 31.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **10731** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление /ЗУСЕФСУ– заглавие изм.– ДВ бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г./ вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Сдружение „Асоциация на парковете в България“, ЕИК-[ЕИК], чрез адв. Е. Т. срещу Решение №ОПДУ-287/18.10.2021 г. на директора на дирекция „Добро управление и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма "Добро управление", за установяване наличието на нередност по смисъла на чл.2, параграф 36 от Регламент /ЕС/ №1303/2013 г. при изпълнението на договор №BG05SFOP001-2.009-0109-C01 от 27.12.2018 г., с бенефициент Сдружение „Асоциация на парковете в България. И срещу Отказ № 02.50-15 от 15.10.2021 г. да се верифицира сумата в размер на 9 393.99 лева по Искане за междинно плащане №1 от 15.10.2019 г. по проект „Повишаване на гражданското участие в управлението на Натура 2000 и подобряване на управлението на мрежата от защитени зони“ по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ с рег. №BG05SFOP001-2.009-0109-C01 от 27.12.2018 г. с бенефициент Сдружение „Асоциация на парковете в България“, финансиран по Оперативна програма „Добро управление“.

Твърди се, че допустимостта по оспорване на Решение №ОПДУ-287/18.10.2021 г. на директора на дирекция „Добро управление и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма "Добро управление" е разрешен с окончателно Определение №

5647 от 09.06.2022 г., постановено по д. 3898/2022 г. на Върховния административен съд /ВАС/- VII Отделение. Изтъква се, че НАНЕСИФ регламентира процедури относно различните етапи на администриране на нередностите, като в Раздел II е регламентирана процедурата по администриране на сигнала за нередност, която фактически завършва с акта по чл. 14, ал. 1 на органа по чл. 13, ал. 1 НАНЕСИФ. Едва след получаване на становището на засегнатите лица ръководителите по чл. 13, ал. 2 предприемат необходимите корективни действия по смисъла на чл. 28 НАНЕСИФ, в съответствие с установеното в чл. 73, ал. 1 ЗУСЕСИФ- с мотивирано Решение на ръководителя на управляващия орган, което определя основанието и размера на корекцията. Според жалбоподателя, доколкото по делото не се намират доказателства, че след издаването на решението по чл. 14, ал. 1 НАНЕСИФ и извършеното прихващане на 19.10.2021 г. от одобрената за плащане сума по подаденото искане за окончателно плащане /л.643/, органът е издал друг нарочен акт, с който да установи по основание и размер корекцията в съответствие със законовите изисквания, следва да се приеме, че по естеството си оспореното Решение № ОПДУ- 287/18.10.2021 г.- по чл. 14, ал. 1 от НАНЕСИФ, съдържа и решението на органа по чл. 73, ал. 1 ЗУСЕСИФ. Поддържа се, че безспорно Акт с И.. № 02.50-15 от 15.10.2021 г. на Р., постановен в производство по верификация на средствата по искане за междинно плащане № 1 от 15.10.2019 г., представлява индивидуален административен акт и подлежи на обжалване по реда на чл. 27 ЗУСЕСИФ. Твърди се, че постановеното Решение № ОПДУ-287/18.10.2021 г. и акта с И.. № 02.50-15 от 15.10.2021 г. на Р. са неправилни, необосновани и незаконосъобразни. Според жалбоподателя, решението е издадено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон, не отговаря на изискванията за форма по чл. 59 ал. 2 от АПК- изложените мотиви не могат да служат като основание за налагане на финансова корекция. Релевират се подробни съображения по същество, с искане да бъдат отмени оспорваните административни актове.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител поддържа оспорванията. Претендират се разноски. Подробни съображения с искане за отмяна на обжалваните актове са изложени в писмени бележки. Претендират се разноски.

Ответникът- Директорът на дирекция „Добро управление и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма "Добро управление" оспорва жалбата като недопустима срещу Решение №ОПДУ-287/18.10.2021 г. и като неоснователна срещу Отказ № 02.50-15 от 15.10.2021 г. да се верифицира сумата в размер на 9 393.99 лева по Искане за междинно плащане №1 от 15.10.2019 г. Подробни доводи са изложени в представени по делото писмени отговори, както и в писмени бележки. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен Съд С.- град, III отделение, 73- ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

На 27.12.2018 г. е сключен Административен договор № BG05SFOP001-2.009-0109-C01 за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, представляваща минимална помощ в съответствие с регламент (ЕС) № 1407/2013 по Оперативна програма „Добро управление” по Процедура BG05SFOP001-2.009 за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ чрез подбор „Повишаване на

гражданското участие в процесите на формулиране, изпълнение и мониторинг на политики и законодателство“, по Проект BG05SFOP001-2.009-0109 с наименование „Повишаване на гражданското участие в управлението на Натура 2000 и подобряване на управлението на мрежата от защитени зони“, между Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ и Сдружение „Асоциация на парковете в България“ /бенефициент/. Общата стойност на проекта е 79177,07 лева и включва 73312,10 лева преки разходи и 5864,97 непреки разходи за следните финансирани пера: Дейност 1- анализ на гражданското участие в процесите по създаване на НЕМ натура 2000; Дейност 2- анализ на нормативната база по отношение на включването на гражданите в процесите по управление на натура 2000 включително финансиране органи за управление контрол мониторинг и докладване, информираност; Дейност 3 - проучване на добри практики от България и страните членки на Европейския съюз за подобряване на гражданското участие в процесите по формулиране, изпълнение и мониторинг на национални политики които са приложими спрямо управлението на натура 2000 в България дейност; Дейност 4- доклад за законодателството на Европейския съюз по отношение включването на гражданите и гражданските организации в процесите на управление на мрежата Натура 2000 дейност; Дейност 5- осъществяване на мониторинг върху действията решенията политиките и прилагането на законодателството на натура 2000 за избрани компетентни органи на национално регионално и локално ниво; Дейност 6- осъществяване на мониторинг на делата срещу решенията на администрацията, ангажирана с управлението на Натура 2000, по отношение на прилагането на релевантните европейски директиви; Дейност 7- разработване на ръководство за намаляване на конфликта между администрацията от една страна и гражданите и бизнеса по отношение на управлението на НЕМ Натура 2000; Дейност 8- провеждане на уебинари Натура 2000- професионалния поглед; Дейност 9- провеждане на серия от четири кръгли маси посветени на управлението на Натура 2000 мрежата и участието на гражданите и бизнеса в него. Срок на изпълнението посочен в този договор е 24 месеца.

На 15.10.2019 г. е подадено от бенефициента Искане за междинно плащане № 1 от 15.10.2019 г. за отчетен период от 27.12.2018 г. до 30.09.2019 г..

На 20.08.2021 г., чрез кореспонденция в ИСУН № BG05SFOP001-2.009-0109-C01-M059, е изпратено писмо с изх. № 02.50-15 от 20.08.2021 г. до Сдружение „Асоциация на парковете в България“ относно: К. на верифицирани разходи по Искане за междинно плащане № 1 от 15.10.2019 г. по проект с наименование „Повишаване на гражданското участие в управлението на Натура 2000 и подобряване на управлението на мрежата от защитени зони“ по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ с рег. № BG05SFOP001-2.009-0109-C01 от 27.12.2018 г. с бенефициент Сдружение "Асоциация на парковете в България", финансиран по Оперативна програма „Добро управление“. Със същото Ръководителят на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма „Добро управление“ (ОПДУ) съгласно заповед № Р-73/14.05.2021 г. на министър-председателя на Република България, на основание чл. 32 от Наредба за определяне на условията, реда и механизма за функциониране на информационната система за управление и наблюдение на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове (ИСУН) и за провеждане на производства пред управляващите органи посредством ИСУН, във връзка с чл. 63, ал. 1, т. 1 (сума,

включена в искането за плащане, не е дължима) и чл. 63, ал. 2 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ), уведомява бенефициента, че УО на ОПДУ е в процес на възобновена верификация на разходите в ИСУН по Искане за междинно плащане № 1 от 15.10.2019 г. за отчетен период от 27.12.2018 г. до 30.09.2019 г. Посочено е, че Т. Г. Б. е назначен на трудов договор № 3/21.12.2012 г. с продължителност на работното време 4 часа. Трудовият договор е представен с Искане за междинно плащане № 1 от 15.10.2019 г. С Искане за междинно плащане № 2 от 22.12.2020 г. е представено Допълнително споразумение № 1 от 01.01.2020 г. към цитирания трудов договор, с продължителност на работното време 8 часа. В Искане за междинно плащане № 1 от 15.10.2019 г., отнасящо се за периода от 27.12.2018 г. до 30.09.2019 г. са одобрени отработени по 8 часа на ден от лицето. Във връзка установеното са изискани допълнителни документи.

В отговор Бенефициентът чрез кореспонденция № BG05SFOP001-2.009-0109-C01-M060 от 03.09.2021 г. представил следните документи: фишове за заплати на експерт 1 и експерт 2 по проекта от 01.01 до 31.10.2019 г.; рекапитулации към ведомостите за периода от 01.01 до 31.10.2019 г.; допълнително споразумение от 01.01.2016 г. към трудов договор на Т. Б., подписано от Председателя на УС на А. Т. Б., в качеството му на работодател и от друга страна като служител отново подписано от Т. Б., в качеството му на координатор по проекта.

На 24.09.2021 г. УО изпратил до бенефициента с кореспонденция № BG05SFOP001-2.009-0109-C01-M063 писмо с изх. № 02.50-15 от 24.09.2021 г., с което се иска становище от бенефициента относно констатираните от УО факти и обстоятелства поради, които по Искане за междинно плащане № 1 от 15.10.2019 г. разходи в размер на 9 393,99 лева не могат да бъдат верифицирани. В същото са описани констатациите. Изискани са допълнително документи. Прието е от УО, че в посоченото допълнително споразумение се урежда работно време на координатора по проекта едновременно в условията на: удълженото работно време (т. 1), на ненормираното работно време (т. 2) и в условията на извънредния труд (т.3). Посочено е, че при сключването на цитираното допълнително споразумение Т. Б. е бил в конфликт на интереси, тъй като е безспорно опорочаването на безпристрастното и обективно упражняване на функциите на финансов участник поради причини, свързани с икономически интерес. Изведен е извод, че след възобновяване на верификация на разходите по Искане за междинно плащане № 1 от 15.10.2019 г., разходи в общ размер на 9 393,99 лева не могат да бъдат верифицирани. И на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ЗУСЕСИФ, е даден на бенефициента срок до 14 дни от получаването на писмото в ИСУН да изрази становище.

На 08.10.2021 г. е постъпил в ИСУН отговор от Сдружение „Асоциация на парковете в България“, в който са дадени разяснения във връзка с представеното допълнително споразумение, касаещо Т. Б..

Междувременно, на 27.09.2021 г. е регистриран сигнал за нередност №306/27.09.2021 г.

На 15.10.2021 г. е издаден оспорвания в настоящото производство Отказ № 02.50-15 от 15.10.2021 г. да се верифицира сумата в размер на 9 393.99 лева по Искане за междинно плащане №1 от 15.10.2019 г. по проект „Повишаване на гражданското участие в управлението на Натура 2000 и подобряване на управлението на мрежата от защитени зони“ по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ с рег. №BG05SFOP001-2.009-0109-C01 от 27.12.2018 г. с

бенефициент Сдружение „Асоциация на парковете в България“, финансиран по Оперативна програма „Добро управление“, на основание чл. 62, ал. 1-3 във връзка с чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕСИФ и Заповед Р-73/14.05.2021 г. на министър-председателя на Република България.

Разходите, които не могат да бъдат верифицирани по Искане за междинно плащане № 1 от 15.10.2019 г., в общ размер на 9 393,99 лева, представляващи разликата между поисканите и допустимите разходи, са както следва: 1. Разходи в размер на 782,72 лева по РОД „Ведомост 1“ от 31.01.2019 г., отчетен по бюджетен ред I.1.1 1.1, за Експерт 1; 2. Разходи в размер на 244,60 лева по РОД „Ведомост 1“ от 31.01.2019 г., бюджетен ред I.1.8 1.8, за Експерт 1; 3. Разходи в размер на 98,04 лева по РОД „Ведомост 1“ от 31.01.2019 г., отчетени по бюджетен ред I.1.3 1. Разход за възнаграждение на Експерт 2 по Дейност 3 /представляващи разходи за 4 ч., като те са недопустими съгласно разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, а именно разходите не попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи/; 4. Разходи в размер на 733,80 лева по РОД „Ведомост 2“ от 28.02.2019 г., отчетен по бюджетен ред I.1.1 1.1, за Експерт 1; 5. Разходи в размер на 195,68 лева по РОД „Ведомост 2“ от 28.02.2019 г., отчетен по бюджетен ред I.1.8 1.8, за Експерт 1; 6. Разходи в размер на 317,98 лева по РОД „Ведомост 3“ от 31.03.2019 г., отчетен по бюджетен ред I.1.1 1.1, за Експерт 1; 7. Разходи в размер на 342,44 лева по РОД „Ведомост 3“ от 31.03.2019 г., отчетен по бюджетен ред I.1.1 1.1, за Експерт 1; 8. Разходи в размер на 195,68 лева по РОД „Ведомост 3“ от 31.03.2019 г., отчетен по бюджетен ред I.1.1 1.1, за Експерт 1; 9. Разходи в размер на 635,96 лева по РОД „Ведомост 4“ от 30.04.2019 г., отчетен по бюджетен ред I.1.2 1.2, за Експерт 1; 10. Разходи в размер на 244,60 лева по РОД „Ведомост 4“ от 30.04.2019 г., отчетен по бюджетен ред I.1.8 1.8, за Експерт 1; 11. Разходи в размер на 71,68 лева по РОД „Ведомост 4“ от 30.04.2019 г., отчетен по бюджетен ред I.1.5 1.5 Разход за възнаграждение на Експерт 2 по дейност 6 /представляващи разходи за 8 ч. x 8,96 лв./ч., отработени на официален почивен ден 29.04.2019 г. според Отчета за отработено време на лицето, а във фиша за РЗ на лицето не е начислено допълнително възнаграждение за положен труд на официален празник, не могат да бъдат верифицирани на основание чл. 62, ал. 2 от ЗУСЕСИФ, тъй като те са недопустими съгласно разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕСИФ, а именно разходите не са извършени от бенефициента/; 12. Разходи в размер на 733,84 лева по „РОД Ведомост 5“ от 31.05.2019 г., отчетен по бюджетен ред I.1.2 1.2, за Експерт 1; 13. Разходи в размер на 244,60 лева по „РОД Ведомост 5“ от 31.05.2019 г., отчетен по бюджетен ред I.1.8 1.8, за Експерт 1; 14. Разходи в размер на 391,36 лева по РОД „Ведомост 6“ от 30.06.2019 г., отчетен по бюджетен ред I.1.2 1.2, за Експерт 1; 15. Разходи в размер на 293,52 лева по РОД „Ведомост 6“ от 30.06.2019 г., отчетен по бюджетен ред I.1.4 1.4, за Експерт 1; 16. Разходи в размер на 293,52 лева по РОД „Ведомост 6“ от 30.06.2019 г., отчетен по бюджетен ред I.1.8 1.8, за Експерт 1; 17. Разходи в размер на 856,10 лева по РОД „Ведомост 7“ от 31.07.2019 г., отчетена по бюджетен ред I.1.4 1.4, за Експерт 1; 18. Разходи в размер на 269,06 лева по РОД „Ведомост 7“ от 31.07.2019 г., отчетена по бюджетен ред I.1.8 1.8, за Експерт 1; 19. Разходи в размер на 48,24 лева по РОД „Ведомост 7“ от 31.07.2019 г., отчетена по бюджетен ред I.1.5 1.5 Разход за възнаграждение на Експерт 2 по дейност 6; 20. Разходи в размер на 53,60 лева по РОД „Ведомост 7“ от 31.07.2019 г., отчетена по бюджетен ред I.1.6 1.6 Разход за възнаграждение на Експерт 2 по Дейност 6; 21. Разходи в размер на 684,88 лева по

РОД „Ведомост 8“ от 31.08.2019 г., отчетена по бюджетен ред I.1.4 1.4, за Експерт 1; 22. Разходи в размер на 244,60 лева по РОД „Ведомост 8“ от 31.08.2019 г., отчетена по бюджетен ред I.1.8 1.8, за Експерт 1; 23. Разходи в размер на 32,64 лева по РОД „Ведомост 8“ от 31.08.2019 г., отчетена по бюджетен ред I.1.5 1.5 Разход за възнаграждение на Експерт 2 по дейност 6; 24. Разходи в размер на 53,04 лева по РОД „Ведомост 8“ от 31.08.2019 г., отчетена по бюджетен ред I.1.6 1.6 Разход за възнаграждение на Експерт 2 по Дейност 6; 25. Разходи в размер на 48,92 лева по РОД „Ведомост 9“ от 30.09.2019 г., отчетена по бюджетен ред I.1.4 1.4, за Експерт 1; 26. Разходи в размер на 293,52 лева по РОД „Ведомост 9“ от 30.09.2019 г., отчетена по бюджетен ред I.1.7 1.7, за Експерт 1; 27. Разходи в размер на 293,52 лева по РОД „Ведомост 9“ от 30.09.2019 г., отчетена по бюджетен ред I.1.8 1.8, за Експерт 1; И 28. Разходи в размер на 695,85 лева по РОД „Друг Н1“ от 30.09.2019 г., отчетен по бюджетен ред V.15.1 Непреки разходи, тъй като непреките разходи на Бенефициента следва да са до максималния допустим размер на единната ставка 8%, изчислен като процент върху неговите допустими преки разходи съгласно т. 4.13 от Условията за изпълнение на проекти, финансирани по Оперативна програма „Добро управление“ по процедура BG05SFOP001-2.009 и не могат да бъдат верифицирани на основание чл. 62, ал. 2 от ЗУСЕСИФ, тъй като те са недопустими съгласно разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, а именно разходите не попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи.

По отношение на Експерт 1 е прието, че тези разходи са недопустими, според разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ /в относимата редакция/, а именно не са извършени законосъобразно съгласно приложимото законодателство (съгласно Трудов договор № 3/21.12.2012 г. продължителността на работното време на лицето е 4 часа и във фиша за работна заплата уговореното трудово възнаграждение е начислено при 4 часова продължителност на работния ден, а в Отчета за отработено време на лицето се отчитат по 8 ч. на ден и се иска възстановяване на разходи за възнаграждение, изчислени на 8 часова продължителност на работния ден).

На 18.10.2021 г. е издадено Решение №ОПДУ-287/18.10.2021 г. на директора на дирекция „Добро управление и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма "Добро управление", на основание чл. 122, параграф 2 и чл. 143, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета, чл. 131, параграф 1 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския

парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012, чл. 14 от Наредбата за администриране на нередности по Европейските структурни и инвестиционни фондове, приета с ПМС № 173 от 13.07.2016 г., във връзка с установено нарушение на чл. 62, ал. 1-3 във връзка с чл. 64, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни (ЗУСЕСИФ). Със същото решение е установено наличието на нередност по смисъла на чл. 2, параграф 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 при изпълнението на договор № BG05SFOP001-2.009-0109-C01 от 27.12.2018 г., с бенефициент Сдружение „Асоциация на парковете в България“. Постановено е в II. По цитирания договор за безвъзмездна финансова помощ своевременно да бъде регистрирана нередност в ИСУН, като бъдат отразени фактическите и правните основания за установяването на съответната нередност, финансовото изражение и финансовата последица на нередността и да бъдат предприети описаните корективни действия. В III. е постановено, че с това решение се приключва установяване на нередност сигнал № 306/27.09.2021 г. В същото е посочено, че УО на ОПДУ е в процес на възобновена верификацията на разходите в ИСУН по Искане за междинно плащане № 1 от 15.10.2019 г. за отчетен период от 27.12.2018 г. до 30.09.2019 г., като след възобновяване на верификация на разходите по Искане за междинно плащане № 1 от 15.10.2019 г., УО на ОПДУ счита, че разходи в размер на 9 393,99 лева не могат да бъдат верифицирани.

На същата дата, 18.10.2021 г. е изпратено до бенефициента писмо относно: Искане за окончателно плащане № 3 по Проект BG05SFOP001-2.009-0109, финансиран по Оперативна програма „Добро управление“ /ОПДУ/, с което уведомяват Сдружение „Асоциация на парковете в България“, че одобрената сума по това искане е 1 186.16 лева, изчислена в съответствие с т. 8.8. от Условието за изпълнение на проекти, финансирани от ОПДУ по процедура BG05SFOP001-2.009 и представлява разликата между 60 679.18 лв. верифицирани разходи по проекта /с приспадна корекция 9 393.99 лв. на верифицираните разходи по Искане за плащане №1/ и 59 493.02 лв. извършени междинни плащания.

По делото е допусната и приета Съдебно-икономическа експертиза, ведно с поправка, извършена от вещото лице. Видно от заключението на СИЕ, въз основа на тристъпковия анализ, вещото лице установява, че УО не верифицира 682 часа равни на 8 341,14 лева, поправено от вещото лице

на 8340,90 лева за експерт 1. В кориците на делото са приложени обясненията на бенефициента за отработването на тези часове и компенсирането им в следващи месеци, но не са приложени други доказателства, освен декларираните данни с декл. Обр.1 за експерт 1 за периода 01-09 2019 г. На това основание експертната не може да изкаже мнение, че тези разходи са сторени от бенефициента и че същите подлежат на плащане. Другите съставни елементи на сумата посочена в задачата 9393,99 лева са 357,24 лева за експерт 2 и 695,85 лева за непреки разходи не са изследвани, защото не се отнасят за експерт 1. За да отговори на допълнението на въпроса поискано от ответника вещото лице е изложило в табличен вид направеното сравнение по декларираните данни в НАП и предоставен фиш за работна заплата. В т.4 от Поправка на техническа грешка в заключение е видно, че при изрично искане на ответника за уточняване на отработените часове на ден или дневно работно време – експертното становище е, че видно и от фишовете приложени по делото и от декларираните в НАП часове в осигуряването на лицето Т. Г. Б. е осигуряван при четири часов работен ден и пълен месец в осигуряване и му е заплащано за пълен месец при четири часов работен ден.

Видно от допълнителното заключение на СИЕ, депозирано на 05.04.2023 г., прието от съда, въз основа на детайлния анализ в констативно-съобразителната част допустимите разходи за дейностите, извършени за периода 31.01.2019г.-30.09.2019г. съгласно процесния одобрен Проект/Договор – за възнаграждение по дейности на експерт 1 са в размер на 8 561 лева и по дейности размерите са описани в таблица 6. За експерт 1- поисканата по искане 1 сума е по-голяма с 748,57 лева от начислените и изплатени възнаграждения на експерт 1 и прилежащите към тях осигурителни суми за периода януари-септември 2019г при съобразяване на ПМС 189/2016. Преките разходи за възнаграждения и осигурителни вноски са основа за непреките разходи – чиито размер е 8 % от допустимите преки разходи. Само с тези две основания експертната изказва мнение, че разходите в размер на 9 393,99 лева не са начислени и изплатени в целия си размер. Всички разходи за възнаграждение на експерт 1- декларираните в НАП са изплатени на Експерт 1 и са внесени дължимите за изплатеното възнаграждение осигуровки. Извършените и поискани разходи за възнаграждение на експерт 1 надвишава допустимите такива, като размера на превишението е детайлизиран по видове дейности и месеци и е в размер на 8 340,90 лева.

В съдебно заседание вещото лице пояснява: „Тези разходи, които са платени на експерт 1 и са видни от фиша му за заплата и платените

осигуровки, това е безспорен факт, но то не отговаря на допустимостта на разхода. Платените възнаграждения на експерт 1 по фиш са със ставка не 12,23 лв., а 24 - 25 лв., в това число и прилежащата му осигуровка. Когато механично вземаме математическото изражение на възнаграждение - дали е начислено и изплатено, аз съм го описала и в първото заключение, че по фиш всичко, което съм видяла като изчисления, има внесени осигуровки, но това не означава, че ставките 12 лв. и 23 лв. като възнаграждение като отработен час, аз мога да я съпоставя с тези 9 393 лв. На въпрос 2 мога да кажа, че този вид договор, който е подписан от жалбоподателя с часова ставка допуска и изплащането на необходимо присъщи разходи към този договор, които са в размер на 8 % и по този начин жалбоподателят е искал освен часовете за отработено време по часова ставка и прилежащите разходи за необходимите по договора 8 %. Ако въпросът е да посоча дали разходите са извършени и изплатени по начина, по който е зададен, аз казвам, че не са и обяснявам защо, защото разходите така посочени - 9 393 лв. те включват необходимо присъщи разходи, които са извън заплатите, а изплатените заплати на експерт 1 те са преобладаващата част от това възнаграждение. Тук проблемът е, че даже и тези пари, които си е поискал, не са му изплатени“.

В показанията си свидетелят Б. сочи, че освен експерт по проекта бил и управител на Асоциация на парковете в България към датата на договора. Твърди, че работил по 8 часа и много повече от 8 часа, защото получените резултати нямало как да се изработят за 8 часа, но то винаги се отчитало на базата на 8 часа от планирането на проекта до неговото отчитане, а защо са записани 4 часа, за самия него било проблем. Нямало дейност, която административният орган да е приел, че не е реализирана или не е извършена в сроковете.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

В Държавен вестник, бр. 51 от 01.07.2022 г. е обнародван Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗИД на ЗУСЕСИФ), с § 1 на който наименованието на закона се изменя на Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ). Съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ, до приключването на програмите за програмен период 2014– 2020 г., съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ), разпоредбите на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, отменени или изменени с този закон, запазват своето действие по отношение на

управлението на средствата от ЕСИФ, както и по отношение на изпълнението и контрола на тези програми. Приетите от Министерски съвет и министъра на финансите нормативни актове до влизането в сила на този закон запазват своето действие по отношение на програмния период 2014– 2020 г., съгласно § 71, ал. 2 от ЗИД на ЗУСЕСИФ, а съгласно § 73 законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник". Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. С оглед горното, приложима към разглеждането на настоящия спор е редакцията на закона към ДВ бр. 52 от 09.06.2020 г., при посочване на новото му наименование, в сила от 01.07.2022 г.

С обжалваното в настоящото производство Решение № ОПДУ- 287 от 18.10.2021г. на Директора на Дирекция „Добро управление“ и ръководител на УО „Добро управление“ на Оперативна програма Добро управление, на основание чл.122, §2 и чл.143, §1 и 2 от Регламент /ЕС/ №1303/2013 г. на ЕП и на Съвета от 17.12.2013 г., чл.131, § I от Регламент /ЕС, Евратом/ 2018/1046 на ЕП и на Съвета и чл.14 от Наредба за администриране на нередности по Европейските структурни и инвестиционни фондове, приета с ПМС №173 от 13.07.2016 г., във връзка с установено нарушение на чл.62, ал.1-3, вр. чл.64, ал.1 от ЗУСЕФСУ е установено наличието на нередност по смисъла на чл.2, пар.36 от Регламент /ЕС/ №1303/2013 г. при изпълнението на договор № BG05SFOP001-2.009-0109-C01от 27.12.2018 г., с бенефициент Сдружение „Асоциация на парковете в България“. Със същия акт е постановено по този договор за БФП своевременно да бъде регистрирана нередност в ИСУН, като бъдат отразени фактическите и правни основания за установяването на съответната нередност, финансовото изражение и финансовата последица на нередността и да бъдат предприети описаните корективни действия. Приключва с установяване на нередност по сигнал №396/27.09.2021 г. Сумата по установената с решението нередност е в размер на 9 393,99 лева включена в Искане за междинно плащане №1 от 15.10.2019 г. за отчетен период от 27.12.2018 г. до 30.09.2019 г.

На първо място, спора е относно характера на обжалваното Решение № ОПДУ- 287 от 18.10.2021г., като отговорът на този въпрос предопределя и допустимостта на оспорването срещу този акт.

Несъмнено, както е посочено и в Определение №5647/09.06.2022 г. по адм.д. № 3898/2022 г. на ВАС- Седмо отделение в ЗУСЕФСУ са разграничени двете процедури- едната относно верифицирането (одобряването) на извършените разходи по изпълнението на проекта, в която се преценява допустимостта на разходите с оглед на съответствието

им с нормативно регламентирани условия, и другата- относно финансовите корекции за нередности, прилагани на различно основание и в различни производства. Верифицирането на извършените от бенефициента разходи по изпълнението на проекта е вид проверка, която се прави с цел одобряване или отказ да бъдат изплатени на бенефициента същите суми, като резултатът е обусловен от преценката на тяхната допустимост, във връзка с което е издаден и обжалвания Отказ № 02.50-15 от 15.10.2021 г. да се верифицира сумата в размер на 9 393.99 лева по Искане за междинно плащане №1 от 15.10.2019 г. на бенефициента /жалбоподател в настоящото производство/, за който акт съдът ще изложи съображения по- долу.

От друга страна, в областта на предоставянето на безвъзмездната финансова помощ в правото на Съюза и в националното право е регламентирано задължението на държавата за разследване и установяване на нередностите, и определяне на финансови корекции за тях- член 143, параграф 1 и 2 от Регламент № 1303/2013 и чл. 73, ал. 1 във вр. с чл. 70, ал. 1 ЗУСЕФСУ. Тогава, когато управляващият орган регистрира сигнал за нередност е длъжен да извърши проверка и да установи нейното наличие или липса- член 4, параграф 3 и 8 от Регламент № 1303/2013, чл. 69, ал. 1 ЗУСЕФСУ и чл. 14, ал. 1 НАНЕСИФ. Съгласно чл. 14, ал. 1 НАНЕСИФ, когато след проверка на сигнала управляващият орган установи наличие или липса на нередност той обективира това в нарочен акт, съдържащ мотивирано заключение, направено въз основа на конкретни факти, че е извършена или не е извършена нередност, без да се засяга възможността това заключение впоследствие да бъде преразгледано или отменено в хода на административна или съдебна процедура. Тъй като след установяването на нередност органът, съгласно чл. 73, ал. 1 ЗУСЕФСУ, издава нарочен индивидуален административен акт, с който определя по основание и размер финансова корекция, то именно този негов акт подлежи на съдебен контрол, а не актът по чл. 14, ал. 1 НАНЕСИФ, какъвто представлява Решение № ОПДУ-287/18.10.2021 г., в който изрично е посочено като правно основание за издаването му именно чл. 14, ал. 1 НАНЕСИФ. Наредбата регламентира процедури относно различните етапи на администриране на нередностите. В раздел II е регламентирана процедурата по администриране на сигнала за нередност, която фактически завършва с акта по чл. 14, ал. 1 на органа по чл. 13, ал. 1 НАНЕСИФ. Именно актът по чл. 14, ал. 1 поставя началото на втората процедура- по администриране на самата нередност, когато е установено наличието на такава. Но този акт не установява по един неподлежащ на

промяна начин наличието на нередност. Той фактически представлява становище на компетентния орган по повод получения сигнал за нередност или установената от него при проверката нередност. Това становище се връчва на засегнатите лица, които обективно са бенефициерите по проектите, за които е предоставена безвъзмездна финансова помощ. Едва след получаване на становището на засегнатите лица ръководителите по чл. 13, ал. 2 предприемат необходимите корективни действия по смисъла на чл. 28 НАНЕСИФ, в т. ч. и корективните действия по доброволно или принудително възстановяване на средствата, съгласно т. 2 на чл. 28 НАНЕСИФ. В случая тези корективни действия, с оглед на факта, че представляват отмяна на предоставената финансова подкрепа от ЕСИФ, с цел да се възстанови ситуацията, при която всички разходи, сертифицирани пред Европейската комисия, са в съответствие с приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство, следва да бъдат осъществени в съответствие с установеното в чл. 73, ал. 1 ЗУСЕФСУ- с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, което определя основанията и размера на корекцията, каквото все още не е издадено, в каквато насока е и отговора на ответника. Следва да се подчертае, че нито в мотивната част на решението, нито в дипозитива се съдържа волеизявление за наложена финансова корекция /ФК/.

Противно на твърдението на жалбоподателя, в цитираното определение на ВАС не е определен характера на акта, а е посочено, че решаващо за допустимостта на съдебното производство е дали пораждащото задължение за бенефициента властническо волеизявление на органа е обективизирано в оспорения в настоящото производство акт или е налице издаден впоследствие акт по чл. 73, ал. 1 ЗУСЕФСУ. Доколкото в процесния казус се касае именно за акт по чл.14 от НАНЕСИФ, който не подлежи на самостоятелно оспорване, то жалбата срещу Решение № ОПДУ-287/18.10.2021 г. се явява процесуално недопустима.

Досежно оспорването на Отказ № 02.50-15 от 15.10.2021 г. да се верифицира сумата в размер на 9 393.99 лева по Искане за междинно плащане №1 от 15.10.2019 г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“, настоящият съдебен състав намира, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По същество, жалбата срещу Отказ № 02.50-15 от 15.10.2021 г. е неоснователна.

Относно компетентността на органа, издал оспорения акт: Съгласно чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕФСУ управляващият орган извършва верифициране на

разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл.9, ал.5 от ЗУСЕФСУ ръководителят на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващия орган или оправомощено от него лице. В конкретния случай по делото е приета като писмено доказателство Заповед № Р-73/14.05.2021г. на Министър– председателя на Република България, с която на основание чл.40 ал.6 от Закона за администрацията, чл.77а ал.1 т.1- т.3, ал.2 и ал.6 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация, приет с Постановление № 229 на Министерския съвет от 2009г. и чл.9, ал.5 ЗУСЕСИФ и параграф 4 от Преходните и заключителни разпоредби на Постановление №162 на Министерския съвет от 2016г., е оправомощил И. Д. П.– Директор на Дирекция „Добро управление“ в администрацията на Министерския съвет да осъществява функциите на ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление 2014-2020г.“, в това число да издава индивидуални, общи и вътрешнослужебни актове, свързани с управлението и изпълнението на ОПДУ, от компетентност на ръководителя на УО на ОПДУ, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз. Оспореният акт е издаден именно от И. П. Директор на Дирекция „Добро управление“ в администрацията на Министерския съвет в качеството ѝ на Ръководител на УО на ОПДУ въз основа на надлежно оправомощаване с цитираната Заповед № Р-73/14.05.2021г. на Министър– председателя на Република България, следователно е издадено от компетентен орган, в рамките на неговите правомощия.

Относно формата на акта и спазване на административнопроизводствените правила: Издаден е в писмена форма и отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа фактически и правни основания.

Съгласно чл. 64, ал.1 ЗУСЕФСУ в случай че бенефициент не представи в срок документ или разяснения по чл. 63 или е започната процедура по администриране на нередност, съответният разход не се верифицира, като може да бъде включен в следващо искане за плащане.

Всъщност, уредбата на производството по верификация на разходи се съдържа в чл. 60- чл. 68 от ЗУСЕФСУ. Съгласно цитираните разпоредби, междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и

окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган /чл.62, ал.1 и ал.2 ЗУСЕФСУ/.

Във връзка с предоставената безвъзмездна финансова помощ от Европейските структурни и инвестиционни фондове, съответният УО и съобразно разпоредбата на чл. 62, ал. 3 ЗУСЕФСУ, има правомощие да верифицира разходите, като извърши дължимата проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо, съответно да откаже тяхното верифициране, ако не са налице законовите предпоставки за тяхната допустимост по чл. 57 и чл. 58 ЗУСЕФСУ.

Според чл. 59, ал. 1 от ЗУСЕФСУ доколкото със закон не е предвидено друго за програма по чл. 3, ал. 2, конкретните национални правила и детайлните правила за допустимост на разходите за съответния програмнен период се определят с нормативен акт на Министерския съвет. Производството по верификация започва по инициатива на бенефициента и именно той е този, който трябва да представи релевантните доказателства на органа за преценка на допустимостта на разхода. Безспорно е, че за да извърши верификацията, органът трябва, както изрично го задължава чл. 62, ал. 3 ЗУСЕФСУ, да направи проверка за допустимостта на разходите.

В точка 1 на Административния договор /АД/ са цитирани законовите рамки– Насоки за кандидатстване по процедура, правото на ЕС и национално законодателство. Видно от Насоки за кандидатстване по процедура BG05SFOP001-2.009 ДОБРО УПРАВЛЕНИЕ Т.14 КАТЕГОРИИ РАЗХОДИ, допустими за финансиране са: непротиворечащи на Регламент (ЕС) № 1303/2013 , Регламент (ЕС) № 1304/2013, ЗУСЕСИФ, ПМС № 189/2016 г. и ПМС № 160/2016 г.; и попълнените в Раздел 5 „Бюджет“ от формуляра за кандидатстване, представя максималната стойност на допустимите разходи за изпълнение на проект. Видно от точка 4 АД максималният размер на безвъзмездната финансова помощ е равен на стойността на верифицираните допустими преки разходи по проекта и единна ставка в размер на 8% от тях за непреките разходи по проекта. В точка 9 от АД са регламентирани допустимите за финансиране разходи– ако те са действително извършени и платени или изчислени на база единична ставка в периода от началото на срока за изпълнение на проекта до два месеца след неговото изтичане, при условие, че са за дейности, физически завършени или изцяло осъществени в рамките на срока за изпълнение на проекта.

В случая, жалбоподателят при изпълнението на проекта има три искания за плащания регистрирани в ИСУН.

Поисканите суми за плащане в искане за плащане 1, свързани с възнаграждение на експерт 1 са в размер на 16901,90 лева. Сравнявайки със сумата от 16153,33 лева– означава, че сумата поискана по искане 1 е по- голяма с 748,57 от начислените и изплатени възнаграждения на експерт 1 и прилежащите към тях осигурителни суми с размери на начисление на работна заплата като основно трудово възнаграждение /без начислението за клас прослужено време/.

Бенефициентът е представил пред УО справка УПЕ и справка ФРЗ. В справка УПЕ са посочени осигурителни задължения за 2017г., от където са видни и тези за Експерт 1. В справка ФРЗ изготвена и предоставена от дружеството в процеса на кандидатстване и одобрение на проектно предложение е видно, за Експерт 1 посочена заетост за 2017г са 12 месеца при 8 часов работен ден и общо начислено възнаграждение 20610 лева за 2017г., заедно с общо начислени осигурителни суми 3845,88 лева и общ разход за работодателя за труд в размер на 24455,88 лева. В тази справка е определен средномесечен разход за труд в размер на 2037,99 лева и среден часови разход за труд при 2000 часа годишна база в размер на 12,23 лева. По тази изготвена справка от жалбоподателя при изготвяне на проектното предложение е одобрен предложениия размер на часова ставка и същата е заложена в Проект/Договор № BG05SFOP001-2.009-0109-C01и неговите приложения.

Видно от разходооправдателни документи към Искане за плащане 1 с период 28.12.2017-30.09.2019г. е приложена Ведомост за месеците от януари 2019 до 09.2019г. Към всеки от месеците е приложен и хронологичен опис на направени счетоводни записвания на начислените работни заплати за всички експерти и в.ч. за експерт 1. Видно от всички присъствени отчети, експерт 1 Т. Б. е отчитал отработено време при 8 часов работен ден. В Искане за плащане 1 е поискано плащане за Експерт 1 и дейностите както следва за часове и съответстващите им по ставка 12,23 стойности: Дейност 1- 326 часа- 3986,98 лева; Дейност 2- 320 часа-3913,60 лева; Дейност 4- 320 часа- 3913,60 лева; Дейност 7- 52 часа- 635,96 лева; Дейност 8- 364 часа- 4451,72 лева. Цялата стойност на поисканите за плащане 1 суми отнасящи се за Експерт 1 е на стойност 16 901,90 лева.

Видно от СИЕ, която се кредитира от съда като компетентно изготвена, при използване на специални знания, размера на допустимите разходи, за дейностите, извършени за периода 31.01.2019г.-30.09.2019г. съгласно процесния одобрен Проект/Договор– за възнаграждение по дейности на експерт 1 и е в размер на 8561 лева. Експертизата установява разхода за труд начислен за експерт 1 по фишове за заплата и прилежащите

задължителни осигурителни вноски към тях, като изчисленията са без клас прослужено време – съобразено с ПМС 189/2016г.

Разходът в размер на 8 340,90 лева за възнаграждение на Експерт 1, видно от представените документи, не е за реално отработено време от лицето, тъй като лицето е отчитало по 8 часа на ден, а според трудовият договор № 3/21.12.2012 г. продължителността на работното време е 4 часа. Отчетените часове пред УО на ОПДУ в Отчета за отработено време на лицето /посочени по-горе/ са общо 1 382 часа, като в повечето от дните са отчитани по 8 часа на ден. Часовете, които са над 4 часа на ден /общо 682 часа/ не представляват действително отработено време от Експерт 1, предвид естеството на трудовият му договор, както е декларирано от С. „Асоциация на парковете в България“ пред НАП (лицето е назначено на 4 часов работен ден).

В тази връзка, съдът не дискредитира гласните доказателствени средства, а именно показания на разпитания по делото в качеството на свидетел Т. Б., в които сочи, че освен експерт по проекта бил и управител на Асоциация на парковете в България към датата на договора, както и че работил по 8 часа и много повече от 8 часа и нямало дейност, която административният орган да е приел, че не е реализирана или не е извършена в сроковете по проекта. Това обаче не променя горния извод.

Възлагането и отчитането на дейности по изпълнението на проекта на физически лица следва да е в съответствие с националното законодателство и изискванията на ОПДУ (отчетни документи, часови ставки, максимален брой часове, работа в почивни/празнични дни/по време на законоустановен отпуск и др.). Часовата ставка на Експерт 1 е определена във Финансовата обосновка, която е Приложение № 1 към Формуляра за кандидатстване на бенефициента. Формулярът за кандидатстване е приложение № 1 към сключения административен договор между бенефициента и УО, с което определената часова ставка в размер на 12,23 лв./ч. за Експерт 1 става задължителен елемент при определяне на допустимото по проекта възнаграждение.

Предвид това, разходът в размер на 8 340,90 лева е недопустим за финансиране разход по ОПДУ съгласно чл. 28, ал. 1 и 6 от ПМС № 189/2016 г. по ОПДУ, тъй като според цитираната норма: допустими са разходите за възнаграждения, изплатени на служител на бенефициента за изпълнение на дейности по проекти, финансирани по програмата, като размерът на тези разходи се изчислява въз основа на действително отработеното (в конкретния случай 4 часов работен ден) и отчетено време от служителя (в рамките на трудовия му договор, т.е. при 4 часов работен ден), а допустимата часова ставка е до размера на основното му

възнаграждение на часова база за съответния месец, което лицето получава по основното си правоотношение. Тази часова ставка при всички случаи не може да надвишава определената във Финансовата обосновка на бюджета на проекта ставка в размер на 12,23 лв./час при изчисляването на допустимите по проекта разходи.

Предвид това, при анализ за съответствие и допустимост на разходите – проверка за съответствие на изискванията на чл. 57, ал.1, т.4 и т.5 ЗУСЕФСУ /в относимата редакция/, отчетените като отработени часове и поискани за заплащане по ставка 12,23 лева за 1 час – не са отработени реално, видно от фишовете за работна заплата и от декларираните данни в НАП с декл. Обр 1 и декл. Обр 6, което ги прави недопустими като нереално отработени. В тази връзка, поисканата сума равняваща се на неотработени часове за всяка от дейностите със ставка 12,23 е недопустима. Това се потвърждава и от заключението на вещото лице.

Съдът намира за законосъобразни и изводите на Ръководителя на Управляващия орган касателно отказа за верифициране на разходи в размер на 357,24 лева за възнаграждение на Експерт 2, представляващи разлика между общо поисканите разходи в размер на 12 436,48 и допустимите разходи в размер на 12 079,24 лева. Същите не са допустими за финансиране по ОПДУ съгласно чл. 28, ал. 1 и 6 от ПМС № 189/2016 г., тъй като според цитираната норма: допустими са разходите за възнаграждения, изплатени на служител на бенефициента за изпълнение на дейности по проекти, финансирани по програмата, като размерът на тези разходи се изчислява въз основа на действително отработеното време. Недопустими са разходи отчетени като работни часове за недопустими дейности по проекта, а именно: участие в семинар по ОПДУ; работа в празнични дни като В. и по време на платен годишен отпуск. Съответно допустимата часова ставка е до размера на основното му възнаграждение на часова база за съответния месец, което лицето получава по основното си правоотношение. Тази часова ставка при всички случаи не може да надвишава определената във Финансовата обосновка на бюджета на проекта ставка в размер на 8,96 лв./час при изчисляването на допустимите по проекта разходи, като в определени месеци реалната часовата ставка на лицето, е вкл. осигурителни вноски за сметка на лицето е под 8,96 лв./час.

На следващо място, разходи в размер на 695,85 лева по РОД „Друг Н1“ от 30.09.2019 г., отчетени по бюджетен ред V.15.1 Непреки разходи, представляващи разликата между поисканите непреки разходи и допустимите непреки разходи по проекта ($2\ 380,67 - 1\ 684,82 = 695,85$ лв.), тъй като непреките разходи на Бенефициента следва да са до

максималния допустим размер на единната ставка 8 %- в размер на 1 684,82 лева, изчислен като процент върху неговите допустими преки разходи - в размер на 21 060,24 лева съгласно т. 4.13 от Условието за изпълнение на проекти, финансирани по Оперативна програма „Добро управление” по процедура BG05SFOP001-2.009. Те не могат да бъдат верифицирани на основание чл. 62, ал. 2 от ЗУСЕСИФ, тъй като те са недопустими, съгласно разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, а именно разходите не попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи. Бенефициентът е отчетел разходи в размер на 29 758,38 лева и е поискал съответно непреки разходи в размер на 2 380,67 лева.

Неоснователни са изтъкнатите от жалбоподателя доводи, свързани с това, че дейностите по проекта са изцяло изпълнени, доколкото отказа за верифициране на разходи е вследствие на недопустимост на тези разходи, установени от УО във връзка с изискванията за допустимостта им по проекта, а не е последица от неизпълнението на самите дейности.

С оглед изложеното, законосъобразно Р. на ОПДУ е постановил отказ да се верифицира сумата в размер на 9 393.99 лева по Искане за междинно плащане №1 от 15.10.2019 г. Целта на отказа да бъдат верифицирани средства в посочения размер е да не се допусне нарушение на принципа на добро финансово управление при изплащането на средства, за които има достатъчно сериозно основание да счита, че са разходени незаконосъобразно – в разрез с правото на Европейския съюз и на свързаното с него национално право.

Ръководителят на Управляващия орган при издаването на административния акт е съобразил и целта на закона – да се верифицират разходи, за които няма съмнение, че са допустими по закон и при зачитане на основния принцип за добро финансово управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове.

С оглед всичко изложено, оспореният акт е законосъобразен, а жалбата, поставила начало на съдебното производство в тази част, се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, ответникът има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноси, които съдят определя на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 200 лева за юрисконсултско възнаграждение. Следва жалбоподателят да бъде осъден да заплати по сметка на АССГ разликата до окончателно определения от съда депозит за вещо лице в размер на 1020 лева.

Така мотивиран, Административен съд София- град, III отделение, 73-ти състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Сдружение „Асоциация на парковете в България“, ЕИК-[ЕИК], срещу Решение №ОПДУ-287/18.10.2021 г. на Директора на дирекция „Добро управление и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма "Добро управление", за установяване наличието на нередност по смисъла на чл.2, параграф 36 от Регламент /ЕС/ №1303/2013 г. при изпълнението на договор №BG05SFOP001-2.009-0109-C01 от 27.12.2018 г. по Оперативна програма „Добро управление“.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Сдружение „Асоциация на парковете в България“, ЕИК-[ЕИК] срещу Отказ № 02.50-15 от 15.10.2021 г. на Директора на дирекция „Добро управление и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма "Добро управление" да се верифицира сумата в размер на 9 393.99 лева по Искане за междинно плащане №1 от 15.10.2019 г. по проект „Повишаване на гражданското участие в управлението на Натура 2000 и подобряване на управлението на мрежата от защитени зони“ по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ с рег. №BG05SFOP001-2.009-0109-C01 от 27.12.2018 г. по Оперативна програма „Добро управление“.

ОСЪЖДА Сдружение „Асоциация на парковете в България“, ЕИК-[ЕИК], да заплати на Министерски съвет на Република България сума в размер на 200 /двеста/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Сдружение „Асоциация на парковете в България“, ЕИК-[ЕИК], да заплати по сметка на Административен съд – София град 1020 лева за възнаграждение на вещо лице.

Решението в частта с характер на определение може да бъде обжалвано с частна жалба в 7- дневен срок от съобщаването му, а в останалата част– с касационна жалба в 14- дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София- град пред Върховния административен съд. Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: